

Z Wiednia d. 24. Lipca.

J. C. K. Apostolska Mość raczył mianować najłaskawiej apelacyjnych radców w Czechach Jana Nep. Scheppel i Jakoba Heinrich aktualnemi nadwornemi i radcami przy najwyższej nadwornej instancyi w Wiedniu.

W C. K. armii zasługi następujące odznaczenia: Umarł pótłownik i komendant domu inwalidow w Pettau. Na pensyi postawieni: Major Hrab. Karol Quabek od dragonii Sabaudzkiej, i kapitan Tartler od Karlsburskiej mundurowej komisyi z stopniem majora. W wydziale dostarczania koni przy nadwornej C. K. wojennej radzie umieszczeni: Pótłownik Jozef Prochaska od regim. husarow Blankensteina i rotmistrz Fryd. Lang od białow Merfeldta.

Gubernium Czeskie zaleciło cyrkularnym urzędom, aby zachęcały mieszkańców do trudnienia się rozmnożeniem krajowego iedwabiu, już ułatwiając im odbyt surowego iedwabiu w rękodzielniach iedwabnych, już pochwałami, ponieważ nie jest klima na przeszkodzie, ale iedynie niewiadomość w obchodzeniu się z robaczkami. Maią przeto zachęcać wszystkich do sadzenia iak najwięcej morwow i kazac

sobie corocznie zdawać sprawę o postępie chodowania iedwabników.

J. C. K. Apostolska Mość raczył Janowi Wal. Gtinterowi udzielić najłaskawiej wyłączonej przywilej na sprzedawanie Siedmiogrodzkiej z Borszekeru mineralney wody w Wiedniu na 8 lat, wraz z iego sukcesorami lub cesjonarynszami.

Z Brynu d. 23. Lipca.

O zasłzy rozprawie między Serwiy-skimi powstańcami i Turkami przy Koronowcach, o której w przeszły namieniliśmy gazecie, donosi list od granic Tureckich pod d. 11 t. m. następujące szczegóły. Czerny Georg miał już od niejaklego czasu to miasto na oku, ponieważ postrzegł, iż się tam zgromadzało wiele obcych Turkow. Nakoniec wpadło mu w ręce 36 koni obładowanych prochem i ołowiem, które Hafes-basza Nissy do Koronowcow postać; obeyrzawszy ich ładunek przepuścić ie wolno do miasta, lecz gdy prowadzący ludzie ten transport, powracali, zabrał im kwity i inne które mieli przy sobie papiery, ich zaś wolno puścić. Zabierał procz tego wszelkie bydło wprowadzone na rzek do miasta, i przymusił przez te mieszkańcow i turecką załogę, że mu się o żywność musie-

li prosić, iakoż kazał im tyle przepuścić bydła i żywności ile potrzebowali. Powolność ta jego wprawita podobno mieszkańców i Tureckie woyska w mniemanie, że powstańcy z słabości to czynią i nie mają w tey okolicy dosyc sił, do uderzenia na nich, zrobili zatem mocną wycieczkę i poty ich drażnili, poki im nie nadeszły posiłki. Odmienity się wnet rzeczy: powstańcy przebyli row i palisady, wpadli do miasta, wycięli wszystko co im się nawinęło bez względu na płeć i wiek i miasto spalili, tak iż nie wiele pozostało się domow i nie wiele Turkow uniosło życie; lecz i powstańcy nie zaprzeczają, że wiele w tem miejscu utracili ludzi.

Doniesienia nasze z Konstantynopola dochodzą do 25 Czerwca, podług których odebrał Porta doniesienia z Egiptu: że Albańczykowie kilkokrotny przypuszczali zturm do zamkniętego w cytadeli Kairskiej Hurszyda baszwy, ale on im zamysł nie udał, i Francji spokojnie i weszli w negocyacye. Ugodzono się na kapitulacyą, na mocy której wezwał dowodzca Albańczykow Mehemed-Ali Hurszyda-baszę, aby wyszedł z twierdzy do podpisania oney, lecz iak tylko wyszedł kazał go pochwycić i w więzieniu osadzić.

Przy odejściu tych listow nie wiedzianno ieszcze w Egipcie o przybyciu tam Kapitana-baszy z posiłkami, i mniemają w Konstantynopolu, że go przeciwne wiatry zatrzymały w drodze.

Prywatne listy z Egiptu twierdzą, że Hurszyd-basza przez Albańczykow zamordowany został; lecz Porta temu nie wierzy.

Basza Albanii odebrał od Porty rozkaz, aby zebrał znaczny korpus woyska, wiroczył z nim do Romelii dla oczyszczenia tey prowincyi od rozboynikow, potem udał się

do Serwii dla przywrocenia tam, podług wydanego rozporządzenia W. Sultana, spokoju.

Nowy Angielski poseł Lord Arbuthnot przybył dopiero d. 24 Czerwca do Konstantynopola, i domyślał się, że sprawujący tam angielskie interesy P. Stratton wyjedzie wkrótce do Anglii.

Francuzki konsul Romieux, który 4 tygodnie bawił przy P. Parandier, wyjechał w powyższym czasie do Alepu.

Z Madrytu d. 28. Czerwca.

D. 24 t. m. przybył tu P. Hunter, agent Angielskiego rządu do wymiany ięncow.

D. 26 Maia okręt pocztowy, który wiozł listy z Maiorki do Barcelony, został przez angielską fregatę zabrany, wrzuciwszy wprzód wszystkie listy w wodę.

Pod d. 18 t. m. wyszedł do wszystkich rządow prowincyi i miast Królewski wyrok, obeymujący w sobie dawniejsze i nowe rozporządzenia względem utrzymania zdrowia, i zapobiegania powrotowi zarazliwej choroby.

Z Berlina d. 17. Lipca.

J. K. Mosć uda się w tych dniach z Charlottenburga do wyspy Pesau przy Potsdamie i tam 14 dni zabawi.

Minister stanu i gabinetu Bar. Hardenberg wyjeżdza do dóbr swoich.

Mowią, że P. Nowofilcow odbywszy ieszcze kilka naradzeń, wyjeżdza dziś do Petersburga.

Kapelmajster Cherubini przyjechał tu wczoraj z Paryża.

Jenerał major Zastrow wyjechał stąd na powrot do Poznania.

W tych dniach nadeszło tu od sławnego wędrownika P. Humbolda kilka skrzyń z mineralnemi kamieniami dla Król, gabinetu, i wiele nasion rzadkich amerykańskich roślin i

drzew dla botanicznego ogrodu.

Doktor Gall przy dawaniu swej nauki odlat różne części muzgu i kolorami iakby żyjące przyozdobił. Przy dawaniu w Potosdamie Królowi i Królowej nauki o muzgu, tak bardzo podobato się to Królowi, że zamówił sobie 6 takich preparatów dla różnych szkół głownych. Mowią, iż Doktor Gall obie bawszy Niemce, uda się do Paryża dla porozumienia się z sławnym Cuvier, który wiele uczynił zarzutów przeciw czaskowej nauce.

Z Londynu d. 9. Lipca.

Officyer od floty Nelsona pisze z wysokości Trinidady pod d. 6 Czerwca co następuje:

Po szczęśliwej bardzo podróży przybyliśmy w 24 dni do Barbados. Waleczny nasz wodz, którego szybkość w działaniu weszła w przysłowie, wysiadł zaraz na ląd dla przyspieszenia przyszłych naszych działań. Po wziął wiadomość, że połączona nieprzyjacielska flota przeciw Trinidacie popynęła. Niestracił momentu: d. 4 wsadzono 2000 wojska pod jenerałem Myers na flotę. Woda, żywność, wszystko wiedzny dnu na okręty wladowano. D. 5 popynęliśmy do Trinidady, gdzie przy pomyślnym wietrze w 12 liniowych okrętów przybyliśmy. (Zapewne przytoczył się 1 lin. okręt w Barbados do Nelsona). Lecz przybywszy do Trinidady wszystko w dobrym zaftaliśmy stanie: nieprzyjaciel wcale się w Trynidadzie niepokazał, ani tam był widziany. Przekonawszy się Nelson, że Trinidada w dobrym zostaje stanie obrony, odpływamy do Grenady, S. Eucyi lub Martyniki, dla wyszukania nieprzyjaciela. Wszyscy pałamy meztwem. Okręty nasze przedziwnie pływają; nie ma my, Bogu dzięki, tylko 10 chorych. Datoby

Niebo, ażeby przyszedł mój list mógł już być po stoczony bitwie pisany!.,

Dzisiaj po potudniu postata admiralicyja następujący list do gospody Loyds;

Z Admiralicji d. 9. Lipca. Kapitan Bettesworth, szalupy Ciekawa, przybył wczoraj w nocy z listami od Lorda Nelsona, pisanymi z Antigua pod d. 12 Czerwca. Przybył on z swą eskadrą do Barbados. — Pokazuje się, że połączone nieprzyjacielskie eskadry przepłynęły d. 8 około wyspy Antigua, a d. 20 Czerwca widziane były od szalupy Ciekawa pod 33, 12 stóp szarości ku zachodowi bieg swoy obracające. — Lord Nelson unyślił ścigać zaraz nieprzyjaciela iak tylko wzięte na okręty wojska do Barbados nazad wysadzi. — Diamant skata, którą Anglicy w Martynice posiadali, przymuszona była mimo walecznej obrony, podczas której nieprzyjaciel wiele ludzi i 3 armatne todzie utracił, poddać się zwiedostatku wody. — ~~Barbados~~ bardzo wiele przez choroby ucierpiał. *Rapport Kapitana Betteswortha w Loyds gospodzie ogłoszony.*

Szalupa Ciekawa od floty Nelsona zwinęła do Plimuta; opuściła flotę d. 13 przy Antigua, która zwracała bieg swoy ku północy płynąc za nieprzyjacielskimi eskadrami, które opuściły Martynikę nie przeciw Trinidacie nie przedsiębiorąc. Lud bardzo na nich choruje, nieprzyjaciel pochował na Martynice 3000 trupow. Lord Nelson zalecił kapitanowi szalupy Ciekawa aby szczególniejszą obrał sobie drogę, żeby mógł zobaczyć połączone eskadry. Kapitan uczynił to i przepłynął około niej d. 16 Czerwca; składała się z 17 żaglow i niepłynęła zwyczajną drogą. Rzeczony kapitan mniema, że Nelson nie znajdował się w ten czas iak o

połtora dnia za nią drogi. Płynęła zaś tak leniwo, że ją szalupa Ciekawa bez rozwinięcia całkowicie żaglow wyprzedziła. Lord Nelson nie miał na ow czas tylko 10 liniowych okrętów, lecz takie miał w nich zaufanie, że wzięte z Barbados dwa okręty na swoje stanowisko odesłał.

Admirał Dacres miał podług ostatnich wiadomości z Jamaiki 6 liniowych okrętów pod sobą.

List z Plimutu pod 8 Lipca wyraża: "Zniecierpliwnością oczekujemy doniesienia o morskiej bitwie. Francuzko-hiszcpańska flota powracała już, podług wyznania przybyłego z zachodnich Indyy kapitana szalupy Ciekawa, do Europy, a Nelson pospieszał za nią. Wspomniona nieprzyjacielska flota, ktorej lud wiele ucierpiał przez choroby, zadnego w zachodnich Indyach nie przedsięwzięła działania, wyjawszy zajęte Dyamentowey skałdy. Niepokazała się wcale przed Jamaiką, gdzie znajdowała się zupełna gotowość na ich przyjęcie. Wszystkie 12,000 woyska otrzymały po 60 ostrych ładunkow. W Antigua zmocnił Nelson tamteyszą załogę woyskiem z Barbados.,,

Gazeta tureysza *the Oracle* zapewnia, że liniowy okręt hiszcpański, ktory się zadaleko za angielską fregatą zapędził, został od angielskiej floty pod Adm. Collingwoode zabrany.

Potwierdza się niestety, iż na jednem królewskim obu zrobiło się katarakta. Zresztą cieszy się J. K. Mość dobrem zdrowiem. Na końcu tego tygodnia uda się J. K. Mość z familiją na kajęle do Weymutu,

Corka P. Patterson (żona Hieronima Bonapartego) została w przeszłym tygodniu w Kambrywells synem rozwiązana,

Ludwika Bourbon, córka Xcia Kondęnsza, przybyła w przeszłą sobotę do Grave-

sandu. Bawiła dotąd w Warszawie, a przed rewolucyą była Xięnią w Remiremont.

Ostatniego piątku wyprawiono z Kanclaryi Lorda Mulgrawa nadzwyczajnego góńca do Peterzburga.

Kupieckie floty z Jamaiki i śródziemnego morza szczęśliwie do naszych portow zawinęły.

P. Pitt chorował na febrę, ale już przychodzi do zdrowia.

Podług urzędowney listy pobierają następujący bywsi postowie pensyie: Lord Auckland 2500, Lord Whitworth 2300, Lord St. Helens 2300, Lord Elgin i P. Liston po 2000 a P. Craufurd 1000 f. szt.

Do Londynu przybył Perski Xżę Sadi Ali mający około 45 lat.

D. II. Lipca.

Dotąd nie mamy dalszych doniesień o flocie Nelsona, ktorych z uesknieniem wyglądamy. Dzisieysza gazeta *Star* mowi, iż połączona nieprzyjacielska flota może do ktorego z amerykaskich portow popłynęła lub też zniszczy nasze rybolowstwo przy Newfoundland,

Gdyby Adm. Nelson nie był w Barbados zwiędziony, że nieprzyjaciel do Trindady popłynął, byłby go zapewne jeszcze przy Marynje zassał.

Na skale Dyaman przy Martynice, ktora Francuzi opanowali, dowodził kapitan morski Mauryce i tyle tylko znajdowało się na niej żołnierzy morskich, ile ich na szalupę zabrać się mogło.

Kontraadmiral Hirling wystawny został z liniowym okrętem *Glory* o 93 działach od kapitałowey floty dla dowodzenia eskadry naszą przed Roszefortem.

w Whitstable schwytano w tych dniach nie-

przyjacielskiego szpiega i zaprowadzono do Londynu.

Podług doniesień z wyspy Francuzkiej pod d. 21 Marca, krążyła znowu eskadra Admi. Linois po wschodnio-indyjskich wodach i oczekiwano przy wyspie Francuzkiej angielskiej eskadry.

Z wyspy S. Helny piszą pod d. 11 Maia, że 8 okrętów widziano przepływających, które biorą za pływające z Bengalu do Anglii.

D. 9 t. m. przyprowadził korsarz Lord Nelson do Plimutu z zatrzymane okręty jeden pruski z Bordeaux do Emden, drugi z duński z Sewilii do Emden płynący.

Wczoray złożył Xzę Buchinghamshire urząd kanclerza Xięstwa Lankastri i Lord Harowby objął po nim ten urząd i ucałował z tego powodu rękę Krolewską. Hr. Camden dotychczasowy drugi sekretarz stanu do zagranicznych interesów, mianowany został prezydentem tajney rady po Lordzie Sidmouth (Addingtonie) a Wicehrabia Castlereagh sekretarzem stanu do zagranicznych interesów na miejsce Lorda Camden. Oba mianowani ucałowali rękę Krolewską. Lord Sidmouth przy złożeniu swiego urzędu oświadczył Krolowi, iż w terażniejszym gabinecie nie może dłużej pracować. Lord Grenville miał zaraz potem długą audyencyą u Krola P. Pitt znaydował się także u dworu.

Podług wiadomości z Gibraltaru pod d. 5 Czerwca, przedsięwziął Jenerał Moreau krotką podróż do Tanger na afrykańskich brzegach.

Do Lorda Nelsona wysłano dziś listy.

Wczoray nadeszły listy od Admi. Cornwallisa pod d. 5 t. m. z koleicy Quessant. Objął on znowu dowodztwo nad flotą przed Brestem.

Kapitan Bettesworth, który przywiozł wiadomości od Nelsona, wyniesiony został na kapitana większego okrętu.

Lord Melville iedzie do Szkoryi.

Hiszpański liniowy okręt Annibal, dawniej angielski liniowy okręt zabrany przed 5 laty gdy uwiązł na wysepie przy Alge-siras, dostał się znowu podług nadeszłych do admiralicyi doniesień w nasze ręce. Po rozprawie z fregatą Lively, zwinął żagle przed drugą angielską fregatą widząc w pobliskości angielski liniowy okręt.

Z Paryża d. 12. Lipca.

Z Boulogne donoszą pod d. 8 t. m. co następuje: Wczoray przybył tu Marszałek i minister wojenny Berthier, a dziś odprawił rewiią nad pierwszą dywizyą woyska.

J. C. Mość chcąc okazać ukontentowanie swoje z czynioney służby honorowey straży w Breścia, kazał wszystkie iey członki zapisać w stopniu officerskim w gwardyi Królewskiej.

W królestwie Włoskim będą założone dwie mennice, jedna w Medyolanie, druga w Bononii.

Miasto Marsyllia i kupcy wystali 4 deputowanych do Genui dla złożenia u nóg J. C. Mei jednomyślne życzenie miasta, ażeby raczył go z matronką na moment obecnością swoją udarować.

Minister wojenny zlecił znanym z talentow i biegłości woyskowej kilku jenerałom ułożenie zięgi kryminalnych woyskowych ustaw.

Offieyerowie i żołnierze służący na flocie mnszą teraz co noc na okrętach sypiać. Matka Cesarza przychodzi już do zdrowia.

Pani Stael miała otrzymać pozwolenie zbliżenia się o 20 mil. od Paryża, tudzież, że

ley będzie wydana znaczna summa, którą żądnych więcej doniesień z zachodnich Indyy. O tulońskiemy flocie zachowuje ciągle milczenie.

Jego Celsar. Mość jest tu z niecierpliwością oczekiwany, ponieważ przytomność dworu jest dla wielu klas ludzi bardzo korzystna. Lecz nie wierzą, aby Celsarz zaraz do Paryża zjechał, tylko, że kilka dni zabawi w Fontanebleau, potem uda się nad brzegi. Roboty w Tuilleri nie są także tak daleko posunięte, aby już mógł w tym zamku mieszkać.

PP. Desgenettes i Dumeril są do medyczney kommissji dodani, która ma zwiedzić Hiszpanią.

Minister wewnętrzny posłał prefektem formularz, podług którego mają mu przestąpić stan rolnictwa, aby J. C. Mość mógł widzieć postęp rolnictwa ostatnich lat w różnych departamentach. Celujący w rolnictwie zostaną członkami legii honorowey, otrzymają medale i inne nagrody.

Celsarz nakazał, aby fortyfikacye Bononii były rozebrane, a na tem miejscu poro-bione ogrody i publiczne przechadzki.

Piszą z Gwadelupy (wyraża Monitor) że tam przyprowadzono bardzo wiele bogatych zdobyczy. Korsarze, Grand Decidé i Matylda, zabrali przy Surynamie dwa wielkie okręty, z których jeden miał na sobie 540 Murzynow, a drugi 850 heczek starego wina Maderskiego. Oba lubo ścigane przez dwie korwety angielskie przyprowadzone zostały do Martyniki. Zaledwo Kontraadmiral Cochrane przybył do zachodnich Indyy, zabral mu zaraz mały nasz korsarz statek, który mu służył za szpiega. Doniesienia z St. Domingo są bardzo zaspokajające: flotyla buntownikow i fortyfikacye, które nad rzeką Santo Domingo porobili, są zupełnie zburzone.

Procz tych nie oznajmił dotąd Monitor udał się z ministrem stanu, P. Champani, i

Sprawiający Cesarsko-francuzkie interesa przy Beiu Tunetańskim, P. Devoize, członek honorowey legii, wymógł natychmiast przeciwko swojemu przełożeniu, że Bey wypuścił na wolność 7 Genuńczykow. Naypierwszym dobrodzieystwem, które Genua wiana Cesarzowi, będzie prędkie uwolnienie wszystkich Liguryczykow, którzy od dawna w kaydanach u Barbareskow ięczeli.

Podług Cesarskiego wyroku ma na ten rok zostawać do dyspozycyi rządu 6000 popisowych ludzi w królestwie Włoskim w gotowości. Na 1 Stycznia roku 1806 takąż wypisano liczbę popisowych.

Celsarz pozwolił mieszkańcom małej rzpltey St. Marino pobierać płody lub dochody z swoich winnic, które w królestwie Włoskim mają, bez żadney opłaty celney.

Traktat handlowy, który Szwaycaryya chciała z Hiszpanią zawrzeć, nie przyszedł także do skutku. Spodziewają, iak tuteysze zapewniają pisma, że Francuzki poseł, Jenvial, nowe i ważne otworzy myśli Szwaycarskiemu seymowi.

Anglik Mungo Park, który podług ostatnich doniesień, do Gorei przybył, dla obiechania na uowo Afryki, zakupił w St. Jago 44 osłów dla tyluż żołnierzy, którzy mu w podróży towarzyszą.

Laland oświadczył teraz w pismach naszych, że zmarły w roku 1795 deputowany Romme przymusił go do napisania w roku 1793 teraźniejszego kalendarza.

Arcypodskarbi Lebrun obeyrzał także w Genui szkołę główną, której profesorowie przedstawieni mu byli. Gdy d. 23 Czerwca

orszakiem na nabożeństwo do kościoła katedrałnego, szły przed nim dwie kompanie grenadierów z chorągwiami. W kościele była także wojskowa muzyka. Pomimo natłoku cudzoziemców panuje w Genui największy porządek. Przybył tam także d. 27 minister stanu P. Talleyrand.

Od brzegów Menu d. 13. Lipca.

Sklepienie kościoła Panny Maryi Wielkiej w Trydencie, w którym odbyło się sławne koncylium, zważyło się niespodziewanie d. 2 t. m. po południu, szczęściem że kościół był próżny; 3 tylko ludzi będących przy kościele zabiło. Gdyby się o godzinę wcześniej było zaważyło, wiele set ludzi byłoby życie utraciło.

Autor przyjętego z pochwałą pisma w niemieckim języku: *O zniesieniu pogłównego żydowskiego i o dziejach żydostwa Niemieckiego*, P. radca sądowy Scheppler w Aschaffenburgu, otrzymał od synagogi Hamburskiej i Altonijskiej znaczne podarunki.

Przybываjący z Saxonii podróżni zapewniają, że zmniejszy się tam niedostatek żywności i cena onych, i że miara tamtejsza żyta spadła o 2 talary.

Xzę następca Bawarski przyjechał d. 21 Czerwca pod imieniem Hr. Haga z Rzymu do Liworna, i d. 23 pojechał stamtąd do Florencyi. W tychże dniach wyruszyły stojące dotąd w Liwornie Szwajcarskie wojska do Genui.

Elektorowa Hesseńska wyjechała do Gotha, a Elektor uda się na kąpiele do Hofgaismar, Neundorf i Pymontu.

Z Hanau d. 14. Lipca.

Kr. Pruski poseł przy seymie Rzeszy Hr. Goertz bawi w Aschaffenburgu i mieszka w Elektorskim letnim zamku Schönbusch. Francuzki senator Gregoire, który literacką po

Niemczech odbywa podróż, radca stanu Dupuis z wydziału solnego i wielu Francuzkich urzędników celnych na Renie opłak, byli Elektorowi Jmci przedstawieni. Przy nowym pośle Francuzkim P. Hedouville zostają się PP. Fenelon i Noailles. Elektor Jmć udarował przy odjeździe bywszego posła P. Portalisa i jego małżonkę, i przyrzekł mu trzymać do chrztu dziecię, którym jego małżonka jest teraz w ciąży. Mowią, że nowy poseł P. Hedouville przywiozł z sobą okólnik ministra zagranicznych interesów względem przeistoczenia rzpltey Łukieskiej na Xłstwo.

Do Moguncyi przybył Elektorsko-bawarski poseł P. Pfeffel jako kommisarz do obrachunku długów.

C. K. ambassador Hr. Cobenzl powracając do Paryża, przyjechał d. 10 t. m. do Strasburga.

Z Hagi d. 16. Lipca.

Mowią, że nasza eskadra pod Adm. do Winter wyszła na morze. Ma na sobie 3 regimenta wojska, to jest 2 francuzkie i 1 bawarski pod dowództwem Jen. Marmonta. Lecz tego samego dnia powrocila do portu. zamiarem tego pierwszego wypłynienia było przyzwyczajenie żołnierzy do obrotów morskich i wprawienie się w wypływanie, które jest przytrodne dla wysepów piaszczystych między Helder i wyspą Texel, gdyż okręty ieden za drugim idź tylko mogą.

Z resztą idą jeszcze ciągle wojska do Texlu, i zapewniają, że Jen. Boudet będzie wyprawą dowodził, jeżeli do skutku przyjdzie.

Niema pewności, czyli Iwoienay minister Francuzki Berthier był w Texlu i rozmawiał z Jen. Marmontem.

Z Rzymu 29. Czerwca.

Kardynał Fesch pełnomocny Francuzki

minister przy stolicy S. oddał Oycu S. wspinały troykoron od Cesarza Napoleona przystany.

Mowią, że kamera Apostolska postanowiła z wielkim ukontentowaniem wszystkich przyjaciół starożytności, kazać kopać zewnątrz i wewnątrz Kolizei, dla odkrycia placu igrzysk wschodow i t. d. Ukontentowanie publiczności z odkrycia bramy triumfalnej Sewera i Konstantyna, skłoniło ją zapewne do tego nowego przedsięwzięcia.

Złota gorączka, która w przeszłym roku całe zatrworzyła włosy, zniknęła zupełnie bez zostawienia najmniejszego śladu. Naydoskonalsi lekarze Rzymscy utrzymują, że ta choroba nie miała najmniejszego związku z żółtą gorączką, która pustoszyła Amerykę i Malagę, i że pochodziła iedynie z niedostatku żywności, zwykłych skutkow po okropney wojnie.

Z Genui d z Lipca.

J. C. Mość pracował wczoraj cały dzień z arcypodskarbnim i ministrami, którzy go tu poprzedzili. Dziś o godzinie 3 zrana wyjechał konno, obejrzał wszystkie okolice miasta, twierdze, szpital, warsztat okrętowy i różne zakłady publiczne, i dopiero w pół do 12 do pałacu powrócił. O godzinie 3 po południu dawał prywatne audyencye Xciu Sax Gota, Kardynałowi Maury, i ambasadorom Neapolitańskiemu i Portugalskiemu de Gallo i de Lima. Na publiczney audyencyi przyymował wielu obywateli Genueńskich, których mu Prezydent Campiaso przedstawiał, i deputacye miast Saluce, Vercelli, Sarzanny i różnych kantonow Ligurii.

Z Soloturnu d 8 Lipca.

Seym odebrał urzędowe pismo od Kardynała posła S. stolicy, wktorem oznaymuie

seymowi, że wszystkie klasztory Helweckie oświadczyły gotowość swoją stosowania się do konkordatu przyjętego przez większość kantonow Katolickich i pomieszanych, i że posuszniemi zupełnie będą iego rozrządzeniom. Posel żali się daley przeciw środkom przedsięwziętem przez niektore kantony przeciw klasztorom, iko też przeciw zasadom przyjętym w niektórych częściach Szwaycaryi względem optacania dziełścięcin.

z Filadelfii dnia 13 Maia.

Nim kongres A nerykański ukończył posiedzenie, wydał wyrok. stanowiący iż żaden zbroyny okręt nie może wyjść z portow Ziednoczonych stanow, ieżeli właściciel nie złoży wprzod rękoyami dwa razy tyle wynoszącey, ile okręt kosztuje, a uzbraiający go, tudzież agenci i kapitanowie zeznać powinni przez przysięgę, iż okręty ich nie popłyną do żadney z wysp Zachodnich, ani do lądowych portow leżących między Cayenne i zataką St. Bernard. Nie mogą tamże zawliść, chyba w złym razie dla nich. — Generał Smith podał kongresowi przełożenie, w ktorym zastanawia uwagę iego nad wielkością opłaty od wprowadzanych towarow przez Anglikow i ukazuje, że ta opłata nadzwyczajnie przewyższa wszelki dochód opłat wybieranych przez nich gdzieindziej. Poczem uczynił wniosek, ażeby kongres zabronił wpuszczać towarow Angielskich, a brał ie zinnych portow Europeyskich, gdzie można je dostać taniey. Przełożenie to wzięto požądany przez podawcę skutek, gdyż senat zalecił zaraz sekretarzowi stanu, aby podał na piśmie, iaka iest wartość towarow wprowadzanych przez Anglikow, co za nie biorą, a co gdzieindziej ptaci się za takież towary.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W ŚRODĘ DNIA 31. LIPCA 1805.

Dalszy ciąg o duchu języka Polskiego.

Tłumaczenie Niemieckie znajduje się obok Polskiego. Dłuższe załatwienie się nad Krasickim tak autor kończy: Mąż ten ze wszech względów znakomity, i któremu język Polski tak wiele jest winien, godzien był dłuższych uwag. Dla pisma tego mozem za długo o nim mówić, zakrótko dla Krasickiego.

W dramatycznej poezyi, naybardziej w Komedyi, wiele pisano i tłumaczono, a w Krasickim i Naruszewiczu ma naród Polski wyborynych Satyryków. Nie zbywa i na Romansach, lecz prócz Krasickiego większa część tłumaczenia i naśladowania. Naybardziej zaś mogą się szczycić Polacy z oryginalnego w historyi dzieiopisa Naruszewicza, który w duchu Tacyta, narodu Polskiego historyę opisał. Tenże wydał tłumaczenie Tacyta, z którego się naród Polski pysznić może, bo jest klasyczne. Trzeba znać Tacyta, żeby wartość takowego tłumaczenia słusznie ocenić.

Z historyi literatury Polskiej, tak mało dotąd znanej, następujące przytacza autor wiadomości.

Naymniejsza część dzieł, których autorami są Polacy, jest w Polskim języku napisanych, daleko zaś większa część w Łacińskim. Chcąc więc poznać naród Polski ze względu literackiego, trzeba się i z temi ostatnimi dziełmi obeznać.

Wielu z Łacinników Polskich żyło już bardzo dawno. W trzynastym wieku pisał

dzieiopis Wincenty Kadłubek swą historyą, Mercin zaś Strzeżeński swą Kronikę.

W piętnastym wieku wydał Długosz, nauczyciel synów Kazimierza IV. znaną historyą Polską. Piotr Tomicki wstawił się swą wiadomością starożytnych języków, i pisał wiele z historyi, naybardziej ze względu na panowanie Zygmunta I. czego rękopism znajdował się w bibliotece Żelaznych. W tymże wieku zebrał Polskie statuta Jan Łaski, przyjaciel Erazma. Bernard Wapowski pisał o historycznych przedmiotach, i celował w matematycznych wiadomościach. Przy końcu piętnastego wieku, wstawił się Kopernik, Polak rodowity (*) Nauczyciel jego Wojciech Brudzewski pisał o Astronomii. Sławny i uczony Jan Zamoyski celował swą wiadomością starożytnych, naybardziej Rzymian. Tego mamy wiele szacownych rzeczy, np. *De Senatu Romano; de perfecto Senatore Syntagma, i t. d.* Stefan Zamoyski napisał *Analecta lapidum vetustorum et aliarum in Dacia antiquitate*.

Z siedemnastego wieku, z pomiędzy wielu Polskich Łacinników wymienię tylko Kazimierza Sierbiewskiego. Między nowszemi Łacińskimi wierszopisaniami, zajmuje Sierbiewski jedno z naypierwszych miejsc. Można go słusznie Horacjuszem Polskim nazwać. Jego poezye są od wszystkich znanych się cennie. W roku 1747. wyszła ich edycja. Lecz przestaniemy tu na zwroceniu w powszechności uwagi na Łacińską literaturę Polaków.

(*) Obacz Rozprawę Sniadeckiego w Rocznikach Towarzystwa Warszawskiego.

Zdatność tworcza języka Polskiego.

Wszelkie delikate czucia, wyobrażenia, Ropniowania mogą po większej części być wyrażonemi przez przekształcenie wyrazów, czyli przez własność języka, znajdującą się w jego sposobności do wykształcenia. Jeżeli więc język w tej mierze cierpi niedostatek, to przy najobfitszem wyrazów posiadaniu, nie może oddać wielu wyobrażeń, uczuć delikatności; te giną, a język jest wewnątrznie ubogim.

Jeżeli zaś język posiada dar kształcenia się, ma oraz i własność, za pomocą której może już do wyższego doskonałości stopnia być doprowadzonym. W tem bogactwie wznosi się język Polski prawie nad wszystkich swych południowych braci, a najbardziej nad Niemiecki i Francuzki język.

Słoworodna zdatność języka Polskiego.

Własność ta ważniejszą jest dla języka, jakby się na pierwszy rzut oka zdawać mogło. Zdanie to rozbiiera autor w szczególności.

Polak (mowi dalej), tworzy nowe swe wyrazy przez przdatki początkowe albo końcowe, i z dwóch wyrazów składa jeden.

Przytacza autor za przykład słowo *rodzę*, z przeszło czterdzieści pochodnemi jego wyrazami, umieszczając obok dla sprzeczności nazwiska długie Niemieckie, prawie jednogłosnym tymże Polskim odpowiadające.

I tak za przydaniem tylko jednego zamku, tworzą się nowe słowa z wielu pierwiastkowych wyrazów. Niemiec potrzebuje trzech, czterech wyrazów dla wystawienia wyobrażeń, które Polak przez wyprowadzenie od znaczeni pierwiastkowego jednym tylko wyraża słowem. I stąd z łatwością poznać się, jak daleko łatwiej nauczyć się można popolsku, niż po niemiecku.

Dla poznania lekkości i przyjemności brzmienia polskich składan, dosyć jest na porównaniu tłumaczeń Homera; np. Dmochowskiemu *chmurowładca, modrook* it. d. Takowych składan nie dopuszcza język Niemiecki,

Gramatyczna zdatność języka Polskiego. Wyraźność.

Gramatyczny ten dar języka, to jest zdatność przybierania różnych kształtów, należy oczywiście do jego wewnętrznego bogactwa, jest oraz źródłem jego wyraźności.

Polski język wznosi się ze względu na te zdatność gramatyczną, nad większą część Europejskich języków, najbardziej nad Niemiecki. Toż samo przyzuali już Niemiec przytaczamy w wy. Tu mieści autor gruntowne uwagi nad tą gramatyczną zdatnością. Następujący przykład jest w tym względzie obśmiutującym to zdanie. Gdy Łacinnik powie *Filium verberavit mater*, i Polak od słowa do słowa to odda mówiąc: córkę obita matka. Niemiec mowi: *die Tochter hat die Mutter geschlagen*; któż był bitym, czy matka, była gorke, czy też córka matkę?

(Reszta potem.)

CENA ZBOŻ	
Na targu w Krakowie d. 30. Lipca 1805.	
Korzec Pszenicy	zł. pol. 85 do 88.
— Zyta	72 — 81.
— Jęczmienia	60 — 65.
— Owsa	28 — 30.
— Grochu	64 — 80.
— Kalczy jaglanej	100 — 124.
W Wiedniu a. 20. Lipca.	
Meca wynofzaca pół korca najlezego	
— Pszenicy	zł. pol. 26 do 40.
— Zyta	30 — 39.
— Jęczmienia	21 — 24.
— Owsa	14 — 19.
W Brynie d. 19. Lipca.	
Meca Pszenicy	zł. pol. 45 do 60.
— Zyta	44 — 56.
— Jęczmienia	32 — 44.
— Owsa	24 — 26.
— Prosa	40 — 44.
W Gdańsku d. 5. Lipca.	
Szefel czyli pół korca najlezego w zlocie hollend. (Na taszt wchodzi 60 szeflow)	
— Pszenica	zł. pol. 20 do 22.
— Zyto	11 — 13.
— Jęczmień	10 — 11.
— Owies	6 — 8.

DONIESIENIA.

Do ogólnej podane się wiadomości z miasta, iż Lublina od wyszynku trunkow czopowej propinacya Podzarucka na rok Miłarny 1806 dnia 10go Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana w Ces. Król. Cvrkularnego urzędu Lubelskiego kancellaryi naywięcej dającemu przez licytacya w arędy wypuszczone zostają. Resium fisy tychże dochodow jest 9710 Zł. rym. Vadum zaś

)(221)(733)

Petij fisce 10 procento. Chęć tedv mający do zalicytowania teyże arędy na determinowany dzień ninieyszymi zap sążają się. W Lublinie d. 8go Lipca 1805.

Magistrat Miasta Ces. Król. Stołecznego Krakowa ninieyszym obwieszczeniem wiadome czyni — iż rzeczy ruchome Jana Nepomucena Rychtera szczególniey towary w różnym gatunku jako to: sukna, kaźmierki, kapelusze, buty futrzane i inne rzeczy na żądanie tegoż Jana Rychtera w Kamienicy pod Nrm. 353 w ulicy Szewskiej stojący dnia 10 Sierpnia o godzinie 9 z rana i następných dni więcej dajacemu za gotowe pieniądze sprzedawane będą.

Wszyscy zatym chęć kupienia mający, mają się w wyżej oznaczonym czasie i miejscu znajdować.

Goslmayer.
Krzyszczanowski.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa

Dnia 24. Lipca 1805.

Gros.

Ponieważ wypisana Licytacya na dzień 7 Czerwca t. r. Lubelskich Mieyskich dochodow palenia cegły bezskutecznie następa, przeto powtorny termin Licytacyi na dzień 5 Wrzesnia t. r. wypisuje się, aby życzący sobie w Lubelskiej Cyrkularney Kancellaryi zaopatrzeniem się Prentian fisce 300 Zł. ryń na 3 po sobie następuiace lata to jest od 1 gbra 1805 do ostatniego 8bra 1803 puszczone będzie, o czym życzących sobie uwiadomia się.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey małoletniego Jozefa Wawrzeńca dwóch imion Krasńńskiego, tudzież tego Matkę opiekunkę Annę z Ostrońskich Krasńńską ninieyszym Edyktem uwiadomiają, że Ignacy Hrabia Miączyński przeciwko nim względem rozgraniczenia pałtwisk i tak dóbr Gardzienice, Suchodoty, Siedliska z jedney, dóbr zaś Żulina i Barowicy drugiey strony żądobę przeciwko nim podał i o pomoc sądowną dopraszał się.

Ze zaś Sąd ten dla ich zagranicą przebywania, onymże tuteyszego sądownego adwokata Hakenszmita z ich kosztem i niebezpieczeństwem za patrona uuznaczył, i w tym rozpczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniey praw przewidzionym i ukończonym zostanie; zczen ciż ninieyszym Edyktem upominają się, ażeby na dzień 2 Wrzesnia r. b. godzinę 9 rana do excepcyi stawili się, i nadanemu sobie patronowi dokumenta do sprawy służące oddali, lub też innego patrona obrawszy, tego Sądowi donieśli, żgoła nie, co tylko do poparcia sprawy swey skutecznym bydyż sążają i prawem jest dozwolone, czynić nie zaniedbali, gdyż inaczej wyniknąć mogace z zaniedbania, niemię skutki samiby sobie przypisać byli wiuni. Dan w Lublinie dnia 28 Maia 1805 roku.

Kajetan Michgłowski V. R.
Domostajski.
D. Władich.

Z Rady Ces. Król. Sądow Szlach. Lubel. Gall. Zachodniey.
J. Luczyński.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymia tym Edyktem P. Antoniemu Nosarzewskiemu: że Pani Weronika z Scypionow Grabowska, swoim i dzieci swych Jozefa, Karoliny i Ludwiki Grabowskich i bieniem u sądow tych — o zniszczenie, z przyczyny podstępny tranzakcyi między Makarym Kluszwskim a Powodky i iey dziećmi, względem sumy 2000 czer. zł. i 2000 czer. zł. dnia 10 Sycznia 1797 roku w Krakowie zawartej — żądobę przeciw niemu i Makaremu Kluszwskiemu podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatwany zostaię lub czy weale w C. K. państwach dziedzicznych znajduie się, onemuż adwokata tuteyszego Billewicza, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowney na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominia się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu weześnie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom

tutejszym wymiścił, i podług przepisu tych szranków prawa używał, które do swej o-
brony za nayskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedoobaaia wy-
nikać mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jakob Kulozyski.

Hr. de Bubna.

F. Pohlberg.

Z Rady Ces. Król. Sędow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
w Krakowie dnia 17. Czerwca 1805.

Scherauz.

Ex parte Ces. Reg. Universalis Appellationum Tribunalis Galiciz Occidentalis, omnes
& singuli quorum interest præsentibus certiores redduntur Munus Assessoris Criminalis in Regio
Judicio Criminali Cracoviensi cum Sexcentorum fl. rheu. Annuo Salario post Resignationem Fri-
derici Grafsgaubaur apertum esse, adeoque omnes & singulos ad Munus hoc aspirantes & con-
currere Cupientes Candidatos invitari, quatenus in præscripto Sex Septimarium termino id est
usque ad Iamam Septembris an. cur. sua petita debite & ordinate adstructa ad memoratum Re-
gium Judicium Cracoviense tanquam proponentem Iamam Instantium eo certius porri-
gant, quo secus præterlapso Reflexionem habitum iri scient. Cracoviz 8to Julii 1805.

Nikolaus Urbanški.

Lewinski V. P.

Ex Cons. C. R. Appell. Trib. Gal. Occident.

J. Wypior.

Piekarški.

Dnia 5go i 6go Września t. m. z rana o godzinie 9tej będą w tuteyszym cyrkule w
królewskich i duchownych miastach następujące realności i dochody częścią na ie den z częścią
na 3 lata więcej dającemu w mieyskich Ratuszach zadzierżawione, iako to dnia 5go Wre-
śnia w Kielcach wyszynk wina pretium fisci 221 zł. ryb. —

Dnia 6go Września w Sulejowie kopanie wapna i paleńcie cena fiskalna	350	—	—
Wyszynk wina cena fiskalna	103	—	—
Jakoteż targowe i postoyne	553	—	—
Dnia 5 Września w Koskich wyszynk wina cena fiskalna	118	—	—
Jakoteż wyszynk miodu i wiśniaku	126	—	3 kr.
Dnia 6 Września w Radoszycach propinacyi cena fiskalna	387	—	—

Co do powszechny wiadomości tym końcem podate sie, iż życzący sobie takowey
dzierżawy iorą częścią ceny fiskalney zaopatrzyć się i wspomnianym dniu w Ratuszu znay-
dować się ma. W Kielcach dnia 4go Lipca 1805.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej JW. Jozefa Kuszla ninieyszym
Edyktem wiadomiia, że Maryanna z Ossolińskich R zeuwerrowa o wydanie dokumentow
do 3ciey schedy sukcesyji po zmarłych Kazimierzu i Antonim z Buktorow hrabstwie Ossoliń-
skich matczankach spadley służących, tudzież zaprzyświeżenie majątku po Antoninie Ossoliń-
skiej pozostałego pod dnem 7 Mają r. b. żatobę przeciw niemu podała, i o pomoc sądową
dopraszała sie.

Ze zaś sąd ten dla niewiadomości tego pomieszkania oneniż tutey szo sądowego adwo-
kata Hakeaszmita z iego niebezpieczeństwem i kosztem ustanowił, i z tem rozpoczęty spot
podług przepisyanych dla Galicyi Zachodniej praw przewidzianym i ukończonym zostanie,
zaczem tenże ninieyszym Edyktem upomina się, ażeby na dzień 14 Sierpnia r. b. godzinę 9
ranną do excepcyi stawił się, i obronę patronowi dokumenta do sprawy swej służaco
oddal, lub też innego adwokata z patrona sobie obrawszy, tego sądowi donosił, zgoła nie,
co tylko do poparcia spraw swey skutecznym bydź sędzi, i prawo pozwala, uczynić nie
zaniedbać, gdyż inaczey wypaść mogące z zaniedbania sprawy nie mite skutki samby sobie
przypisać był winien. Dni w Lublinie d. 24 Mają 1805.

Kajetan Michałowiski, V. P.

Domasłowski.

Władich.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej,
Rajski.